

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 62/20
Luxemburg den 20 maj 2020

Beslut av tribunalen i målen T-526/19 och T-530/19
Nord Stream 2 AG och Nord Stream AG/parlamentet och rådet

Tribunalen avvisar talan som Nord Stream AG och Nord Stream 2 AG väckt mot direktiv 2019/692, vilket utsträcker vissa regler för den inre marknaden för naturgas till att gälla gasledningar från tredjeländer

Bolagen som driver gasledningarna Nord Stream 1 och 2 berörs inte under några omständigheter direkt av detta direktiv

Det schweiziska bolaget Nord Stream AG, som till 51 % ägs av det ryska bolaget PJSC Gazprom,¹ äger och driver gasledningen Nord Stream (vanligen kallad Nord Stream 1) genom vilken gas transporteras mellan Viborg (Ryssland) och Lubmin (Tyskland), i närheten av Greifswald (Tyskland). Gasledningen färdigställdes år 2012 och är avsedd att vara i drift i 50 år.

Det schweiziska bolaget Nord Stream 2 AG, som är helägt av det ryska statliga aktiebolaget Gazprom, ansvarar för planering, byggande och drift av gasledningen Nord Stream 2, som löper parallellt med gasledningen Nord Stream. I januari 2017 påbörjades arbetena med att belägga gasledningsrören med ett hölje av betong.

Den 17 april 2019 antog parlamentet och rådet direktiv 2019/692² (nedan kallat ändringsdirektivet) som ändrade direktiv 2009/73 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas.³ Ändringsdirektivet trädde i kraft den 23 maj 2019 och skulle, i princip, ha införlivats av medlemsstaterna med deras nationella rätt senast den 24 februari 2020. Vid tidpunkten för direktivets ikraftträdande var arbetet med betongbeläggningen av rören till gasledningen Nord Stream 2, enligt uppgift från Nord Stream 2 AG, färdigt till 95 %.

Ändringsdirektivets ikraftträdande innebär för gasledningsoperatörer såsom Nord Stream AG och Nord Stream 2 AG att direktiv 2009/73 och nationella införlivandebestämmelser potentiellt framdeles är tillämpliga på delar av deras gasöverföringsledningar, närmare bestämt de delar som befinner sig mellan en medlemsstat och ett tredjeland fram till den medlemsstatens territorium, eller de delar som löper inom en medlemsstats territorialvatten. För dessa operatörer innebär detta bland annat att de blir skyldiga att åtskilja överföringssystemen från de systemansvariga för överföringssystemen och att införa ett system för att ge tredje part icke-diskriminerande tillträde till näten för överföring och distribution av gas på grundval av offentliggjorda tariffer.

Nord Stream AG och Nord Stream 2 AG väckte båda talan vid tribunalen.⁴ Nord Stream AG yrkade att tribunalen skulle ogiltigförklara ändringsdirektivet i vissa delar och Nord Stream 2 AG yrkade att direktivet skulle ogiltigförklaras i sin helhet.

¹ De återstående 49 % innehas av fyra schweiziska bolag, varav två, vilka indirekt ägs av två tyska bolag, innehar 15,5 % vardera och de båda andra, varav det ena indirekt ägs av ett franskt bolag och det andra är dotterbolag till ett nederländskt bolag, innehar 9 % vardera.

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EUT L 117, 2019, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L, 211, 2009, s. 94).

⁴ Kommissionen, Estland, Lettland, Litauen och Polen har ansökt om att få intervensera till stöd för parlamentets och rådets yrkanden. Eftersom målens handläggning avslutas genom dagens beslut behöver tribunalen inte längre pröva dessa ansökningar.

Nord Stream 2 AG gjorde gällande att de nya skyldigheterna medför omfattande förändringar för bolaget, eftersom det, för att uppfylla skyldigheterna, tvingas att sälja hela gasledningen Nord Stream 2, alternativt fullständigt modifiera sin organisations- och företagsstruktur, vilket skulle underminera hela grunden för finansieringen av denna infrastruktur, till vilken dessutom europeiska företag har bidragit.⁵

Nord Stream AG yrkade ogiltigförklaring av en ny bestämmelse som ålägger de nationella tillsynsmyndigheterna att, senast den 24 maj 2020, fatta beslut om vissa ansökningar om undantag. Bolaget gjorde gällande att de nya skyldigheter som följer härav kommer att göra det nödvändigt att vidta omfattande ändringar i dess aktieägaravtal, stadgar och i det avtal som bolaget ingått med Gazprom export LLC.

I dagens beslut avvisar tribunalen de båda bolagens talan eftersom de inte uppfyller förutsättningarna för att tas upp till prövning.

Tribunalen konstaterar att varken **Nord Stream 2 AG** eller **Nord Stream AG** berörs direkt av **ändringsdirektivet**.

Det är nämligen endast genom de bestämmelser som medlemsstaterna har antagit eller kommer att anta för att införliva ändringsdirektivet som aktörer, såsom de bolag vilka har väckt talan i de aktuella målen omfattas, eller kommer att omfattas (på de villkor som dessa medlemsstater fastställer) av skyldigheterna enligt direktiv 2009/73 i ändrad lydelse.

Medlemsstaterna har ett utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller de nationella införlivandebestämmelser som sedan den 24 februari 2020 syftar till att göra skyldigheterna enligt direktiv 2009/73 i ändrad lydelse tvingande för operatörerna.

Enligt ändringsdirektivet får nationella tillsynsmyndigheter dessutom, på vissa villkor, besluta om undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2009/73 i ändrad lydelse dels i fråga om nya större gasinfrastrukturprojekt, dels i fråga om gasöverföringsledningar mellan medlemsstaterna och tredjeland som färdigställts före den 23 maj 2019. Vid genomförandet av dessa bestämmelser har de nationella tillsynsmyndigheterna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller beviljandet av sådana undantag och de särskilda villkor som eventuellt ska vara knutna till dem.

Vad gäller **Nord Stream AG** finner tribunalen dessutom att bolaget **inte heller berörs personligen av ändringsdirektivet**.

I det avseendet påpekar tribunalen bland annat att Nord Stream AG inte hade rätt att driva och/eller fortsätta med driften av två Nord Stream-gasledningar samtidigt som bolaget undgick alla krav enligt unionslagstiftningen, åtminstone vad gäller den del av denna gasöverföringsledning som är belägen inom unionens territorium, i förevarande fall en medlemsstats innanhav.

Den omständigheten att Nord Stream AG, vid tidpunkten för ändringsdirektivets antagande, tillhörde en begränsad krets av aktörer som var identifierade eller kunde identifieras, vilka berördes av utvidgningen av det territoriella och/eller det materiella tillämpningsområdet för direktiv 2009/73 medger således inte slutsatsen att bolaget berörs personligen av ändringsdirektivet. Det är nämligen klarlagt att direktivets tillämpning följer av objektiva kriterier som fastställts av unionslagstiftaren. Ett av dessa kriterier är att de gasöverföringsledningar som potentiellt kan omfattas av vissa undantag skulle vara färdigställda före den 23 maj 2019, som är det datum då ändringsdirektivet trädde i kraft.

Vad gäller **rätten till ett effektivt rättsmedel**, vilken Nord Stream 2 AG har åberopat, anger tribunalen att det står bolaget fritt att ansöka om undantag hos den tyska tillsynsmyndigheten och eventuellt överklaga den myndighetens beslut till **tysk domstol**. Bolaget kan där göra gällande att

---

⁵ Finansieringen, med ett belopp på 9,5 miljarder euro, tillhandahålls till 50 % av bolagen ENGIE SA (Frankrike), OMV AG (Österrike), Royal Dutch Shell plc (Nederländerna och Förenade kungariket), Uniper SE (Tyskland) och Wintershall Dea GmbH (Tyskland).

ändringsdirektivet är ogiltigt och begära att den domstolen vänder sig till EU-domstolen för att genom ett förhandsavgörande få klarlagt huruvida ändringsdirektivet är giltigt.

Tribunalen beslutar likaså, på yrkande av rådet, att **fyra handlingar som Nord Stream 2 AG har gett in** i samband med sin talan, **utan medgivande från den berörda institutionen** från vilken handlingen härrör eller till vilken den riktas, ska **avlägsnas från akten i målet** och att de avsnitt i ansökan om att väcka talan och i bilagorna vilka innehåller utdrag ur dessa handlingar inte ska beaktas. Det rör sig bland annat om ett yttrande från rådets juridiska avdelning ställt till medlemsstaternas ständiga representanter samt rekommendationer från kommissionen till rådet inför antagandet av ett beslut om internationella förhandlingar med ett tredjeland. Med utgångspunkt i domstolens nyligen meddelade dom i målet Slovenien/Kroatien,⁶ och därmed med vägledning i förordningen om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁷, konstaterar tribunalen, med avseende på nämnda handlingar till vilka rådet hade nekat en anställd vid Nord Stream 2 tillgång, att rådet på goda grunder dels har gjort gällande skyddet för juridisk rådgivning, dels anser att utlämnandet av handlingarna faktiskt och konkret skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om unionens internationella förbindelser.

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen. Överklagandet ska vara begränsat till rättsfrågor.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Besluten i mål [T-526/19](#) och i mål [T-530/19](#) i fulltext publiceras på webbplatsen CURIA.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

---

⁶ Dom av den 31 januari 2020, Slovenien/Kroatien (C-457/18, se även pressmeddelande [CP no 9/20](#)).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).